

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

SSN Karol Weitz

w sprawie ze skargi Banku Spółdzielczego w O. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa Stowarzyszenia [...] z siedzibą w P. przeciwko Bankowi Spółdzielczemu w O.

o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone, zakończonego wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w W. - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 10 listopada 2011 r., sygn. akt XVII AmC [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 stycznia 2016 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 kwietnia 2015 r., sygn. akt VI Acz [...],

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił zażalenie Banku Spółdzielczego w O. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 stycznia 2015 r. oddalające zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w W. odrzucające skargę Banku o wznowienie postępowania

zakończanego prawomocnym wyrokiem zaocznym z dnia 10 listopada 2011 r. (sygn. XVII AmC [...]).

Od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 lutego 2015 r. Banku Spółdzielczego w O. wniósł zażalenie - skargę kasacyjną. Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił zażalenie i skargę kasacyjną.

Bank Spółdzielczy w O. zniósł zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 8 kwietnia 2015 r., wskazując jako podstawę prawną art. 394¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 479⁴² k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu, jako niedopuszczalne.

Na wstępie należy zauważyć, że pismo z dnia 6.03.2015 r., które profesjonalny pełnomocnik skarżącego zatytułował jako „Zażalenie - skarga kasacyjna” w istocie było zażaleniem, a nie skargą kasacyjną ze względu na fakt, że pismo to nie spełnia najbardziej elementarnych konstrukcyjnych wymogów, które konstytuują ten nadzwyczajny środek zaskarżenia. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, o charakterze pisma procesowego przesądza jego treść, a nie tytuł, jaki mu nadano. Dlatego też, kierując się treścią pisma, a nie jego tytułem, Sąd Najwyższy potraktował pismo procesowe z dnia 6.03.2015 r. jako zażalenie i w tym przedmiocie je rozpatrywał.

Zgodnie z treścią art. 394¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Ponadto zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje w razie uchylecia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. W sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹, a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

W świetle powyższych stwierdzeń, postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 8 kwietnia 2015 r. odrzucające zażalenie na postanowienie tego Sądu z dnia

20 lutego 2015 r. nie podlega zaskarżeniu do Sądu Najwyższego. Nie należy ono bowiem do żadnej z kategorii orzeczeń enumeratywnie wymienionych w art. 394¹ k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

I.n